

Ai Girona, ciutat meva,
si jo et sabia cantar!
Mig sentada a la muntanya,
mig estesa sobre el pla,
amb aquests rius que et festegen
el Güell, el Ter i l'Onyar.

I aquesta bella Devesa
que és tan rica de color,
tota verda en primavera,
tota d'or a la tardor,
tota fresca i regalada
quan ve el temps de la calor,

que té un camp tot fet a posta
per als jocs i pels combats,
i uns jardins amb aigües mortes
pels que estan enamorats,
i unes ombres delitoses
per a tots els fadigats.